

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: stażysta Katarzyna Pielużek

w obecności oskarżycielki publicznej przedstawicielki (...) (...) w Ł. B. G.

po rozpoznaniu w dniach 15 lutego 2017 roku, 29 marca 2017 roku, 10 maja 2017 roku, 27 kwietnia 2018 roku sprawy G. M. syna G. i M. z domu P. ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym czasie, do dn. 22.06.2012 roku, w PHU (...), S. ul. (...), (...) (...) W., urządził gry na automacie o nazwie (...) o nr (...), wbrew art. 3 Ustawy z dn. 19.11.2009 roku o grach hazardowych (DZ.U. nr 201, poz. 1540), w ten sposób, że udostępnił automaty do gier w celu ich eksploatacji w w/w punkcie

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks;

II. w okresie od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 7 lutego 2012 roku w lokalu znajdującym się na parkingu przy barze (...) w W. urządził gry na trzech automatach o nazwie (...) o nr (...) wbrew art. 3 Ustawy z dn. 19.11.2009 roku o grach hazardowych (DZ.U. nr 201, poz. 1540), w ten sposób, że udostępnił automaty do gier w celu ich eksploatacji w w/w punkcie

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks;

1. oskarżonego G. M. uznaje za winnego popełnienia obu zarzuconych mu czynów i za to:

- za czyn opisany w punkcie I wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych,

- za czyn opisany w punkcie II wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

2. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk w zw. art. 20 § 2 kks, art. 39 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę łączną 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 9701,08 (dziewięć tysięcy siedemset jeden złotych osiem groszy) z tytułu zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 900 (dziewięćset) złotych z tytułu opłaty.

UZASADNIENIE

G. M. został oskarżony o to, że:

I w bliżej nieokreślonym czasie do dnia 22.06.2012 r. w PHU (...) ul. (...), (...)-(…) W. urządził gry na automacie o nazwie (...) o numerze (...) wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. nr 201, poz. 1540), w ten sposób, że udostępnił automat do gry celu jego eksploatacji w w/w punkcie,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks;

II w okresie od dnia 01.01.2012 r. do dnia 07.02.2012r. w lokalu znajdującym się na parkingu przy barze (...) w W. urządził gry na trzech automatach o nazwie (...) o nr (...) wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. nr 201, poz. 1540), w ten sposób, że udostępnił automaty do gier celu ich eksploatacji w w/w punkcie,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

G. M. był Prezesem Zarządu firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.. Spółka prowadziła działalność gospodarczą w zakresie między innymi urządzanie gier na automatach o niskich wygranych. W ramach działalności gospodarczej (...) sp. z o.o. wstawiała automaty do gier do różnych lokali w celu umożliwienia prowadzenia na nich klientom lokali gier na tych automatach. Oskarżony nie posiadał koncesji ani zezwolenia na urządzanie lub prowadzenie gier na automatach.

(wyjaśnienia oskarżonego G. M. k. 926-927, k. 112-113, k. 439-440, k. 552v-553, k.183-185, odpis KRS k. 38-40)

W dniu 01.01.2012r. M. G. – właścicielka firmy (...) (...) z siedzibą w W. wydzierżawiła firmie (...) M. K. z T. 12 m⁽²⁾ gruntu na działce na działce nr (...) położone obok baru (...) w W.. Na w/w powierzchni znajdował się mały pawilon drewniany. Wcześniej znajdował się w punkt sprzedaży pamiątek (...) G. M. jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. nawiązał kontakt z M. K. dzierżawcą lokalu obok baru (...) w W.. Za jego zgodą **polecił wstawienie do w/w pawilonu** automatów do gier o numerach ewidencyjnych (...) (...) Po wstawieniu automatów do gier na tych urządzeniach grali różni klienci lokalu.

(częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 382-384, k. 183-185, k. 552 odwrót-553, umowa k. 284-285, zeznania K. S. k.278 -279, zeznania M. G. k. 297-298, k. 927, zeznania K. B. k. 310-311, k. 928, zeznania M. K. k. 308-309)

W dniu 14 lutego 2012 roku została przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy celnych – U. (...) w P. (...) G. B., P. K. (1) i M. T. w lokalu na parkingu przy barze (...) w W. ul. (...) w zakresie przestrzegania, urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 09.11.2009 r. – o grach hazardowych. Kontroli zostały poddane trzy urządzenia o nazwie (...) z numerami seryjnymi (...). Do każdego urządzenia była dołączona opinia techniczna sporządzona przez rzeczoznawcę Z. S. o numerze (...) Każda z opinii opisywała grę H. (...). Każdy z automatów miał wygląd zewnętrzny i budowę identyczną jak automat do gier hazardowych. Urządzenia te nie posiadały numerów fabrycznych, oznaczeń z poświadczeniem numeru rejestracji, numerem zezwolenia na urządzanie gier na automatach. Na każdym urządzeniu znajdowały się nalepki z nazwą firmy (...) Sp. z o.o., (...)-(…) K., ul. (...), tel. (...), NIP (...), REGON (...). W momencie rozpoczęcia kontroli urządzenia były podłączone do sieci elektrycznej, a na ekranie wyświetlały się ikony z grami identycznymi jak w grach hazardowych.

Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci kilku gier na wszystkich automatach .

Eksperyment wykazał, że w grach na urządzeniach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , był nieprzewidywalny i niezależny od woli grającego. Wynik gry zależny był tylko od urządzenia , w grach padały

wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę.

W automacie(...) nr (...) znajdowały się pieniądze w kwocie 220 zł, w automacie (...)nr (...)znajdowały się pieniądze w kwocie 210 zł, a w automacie (...) nr (...) znajdowały się pieniądze w kwocie 170 zł.

Wszystkie wyżej opisane automaty do gier zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 246-249, płyta k. 251, zdjęcia k.266-270 , protokół zatrzymania rzeczy k. 272-273, protokół oględzin k. 275-277, spis i opis rzeczy k. 274, pokwitowanie k . 271 , wykaz dowodów rzeczowych k. 291, k. 332, protokoły przeliczenia środków pieniężnych k. 322, k. 325, k. 328)

Biegły sądowy z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier przeprowadził wnikliwe badania zatrzymanych przez funkcjonariuszy celnych urządzeń do gry (...) (...)

Wszystkie badane automaty są urządzeniami elektronicznymi, w których zainstalowano gry komputerowe o charakterze losowym. Automaty nie wypłacają w sposób bezpośredni wygranych pieniężnych lub rzeczowych. Uzyskane w grach losowych wygrane punktowe pozwalają na rozgrywanie kolejnych gier do momentu zakończenia wykupionego czasu, wygrane punktowe nie przedłużają wykupionego czasu gry. Wyposażenie automatu umożliwia prowadzenie działalności komercyjnej, warunkiem uruchomienia automatu jest zakredytowanie go przez grającego wybraną kwotą pieniędzy , za którą grający wykupuje czas gry oraz otrzymuje określoną liczbę punktów kredytowych na liczniku Kredyt przeznaczonych na prowadzenie gier losowych. Po wybraniu gry , grający ustala wysokość stawki za grę. Naciśnięcie przycisku (...) lub (...) rozpoczyna obracanie bębnow z symbolami. Wprawione w ruch bębny obracają się samoczynnie. Ich wzajemne ustawienie w momencie zatrzymania jest losowe. Jeśli symbole na poszczególnych bębnach utworzą określoną w planie gry kombinację w danych liniach to grający otrzymuje wygraną w postaci punktów dopisywanych do licznika Kredyt.

Na automatach są zainstalowane następujące gry losowe :

- na (...)

- na (...)

- na (...)

/ opinia biegłego k.391-401, k. 582-583, płyta k. 404, opinia biegłego k. 746-819, k. 989-1008 /

G. M. jako Prezes Zarządu (...) sp. z o.o. w kwietniu lub maju 2012 r. zawarł z P. (...) w S. umowę najmu części lokalu o powierzchni 1 m⁽²⁾ w celu wstawienia automatu do gier H. S. o numerze ewidencyjnym (...) (...)Na podstawie w/w umowy wstawiono do baru należącego do S. K. automat do gry o nazwie(...) nr (...). Na tym urządzeniu grali różni klienci baru.

(częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 183-185, k. 552 odwrót-553, umowa k.18, zeznania S. K. k. 19-20, k. 34-35, k. 553-553 odwrót)

W dniu 22 czerwca 2012 roku została przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy celnych – U. C. w P. (...) G. B., P. K. (2) i P. R. w lokalu P. (...)w S. ul. (...) w zakresie przestrzegania, urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 09.11.2009 r. – o grach hazardowych. Kontroli zostało poddane urządzenie o nazwie (...) numer (...) o wyglądzie zewnętrznym i budowie identycznej jak automat do gier hazardowych. W momencie rozpoczęcia kontroli było ono podłączone do sieci elektrycznej, a na ekranie wyświetlone były ikony z grami identycznymi jak w grach hazardowych.

Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci kilku gier na w/w urządzeniu .

Eksperyment wykazał, że w grze na urządzeniu występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , był nieprzewidywalny i niezależny od woli grającego. Wynik gry zależny był tylko od urządzenia, w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę.

Urządzenie to zostało zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 7-9, płyta k. 10, zdjęcia k.12 , protokół zatrzymania rzeczy k. 24-25, protokół oględzin k. 21-22, spis i opis rzeczy k. 23, pokwitowanie k . 11 , wykaz dowodów rzeczowych k.55)

Biegły sądowy z zakresu informatyki, telekomunikacji i automatów do gier przeprowadził wnikliwe badania zatrzymanego przez funkcjonariuszy celnych urządzenia do gry (...) (...).

Badany automat jest urządzeniem elektronicznym , w którym zainstalowano gry komputerowe o charakterze czasowo-zręcznościowym oraz gry o charakterze losowym. Automat nie wypłaca w sposób bezpośredni wygranych pieniężnych lub rzeczowych. Uzyskane w grach losowych wygrane punktowe pozwalają na rozgrywanie kolejnych gier do momentu zakończenia wykupionego czasu, wygrane punktowe nie przedłużają wykupionego czasu gry. Wyposażenie automatu umożliwia prowadzenie działalności komercyjnej, warunkiem uruchomienia automatu jest zakredytowanie go przez grającego wybraną kwotą pieniędzy , za którą grający wykupuje czas gry oraz otrzymuje określoną liczbę punktów kredytowych na liczniku Kredyt przeznaczonych na prowadzenie gier losowych (...) Po wybraniu gry , grający ustala wysokość stawki za grę. Naciśnięcie przycisku (...) rozpoczyna obracanie bębnow z symbolami lub losowanie kart w grze (...) Wprawione w ruch bębny obracają się samoczynnie. Ich wzajemne ustawienie w momencie zatrzymania jest losowe. Jeśli symbole na poszczególnych bębnach lub karty w grze Poker utworzą określoną w planie gry kombinację w danych liniach to grający otrzymuje wygraną w postaci punktów dopisywanych do licznika Kredyt.

/ opinia biegłego k.80-85, k. 582 odwrot- 584, płyta k. 85 a, opinia biegłego k. 746-819, k. 989-1008/

Wszystkie zabezpieczone w sprawie urządzenia zawierają zarówno pakiet gier mających charakter losowy jak i grę zręcznościową, która została zaimplementowana przez wtórnego producenta urządzenia, po dokonaniu jego modyfikacji.

(opinia biegłego k. 746-819/

Oskarżony był uprzednio karany.

/ karta karna- k. 87, k. 416, k. 456-457, k. 870-871/

Oskarżony G. M. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W toku postępowania przygotowawczego odmówił składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 113-114)

Na rozprawie oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i wyjaśnił, że w lutym 2011r. zakupił udziały w istniejącej spółce (...)i zmienił jej profil działalności na inną działalność rozrywkową. Przygotowywał się do działalności związanej z urządzeniami zręcznościowymi. Zasięgał w tej kwestii opinii w dwóch kancelariach prawnych w M. i B.. Po przeprowadzeniu konsultacji z elektronikami opracował modułowy system budowy do gier zręcznościowych, który nie został opatentowany. Urządzenia budowane przez firmę (...) są zawsze budowane w jednakowy sposób, w oparciu o własne opracowanie. Po stworzeniu pierwszych urządzeń zlecił wykonanie opinii firmie (...), która wg jego orientacji miała najwięcej certyfikatów jak i uprawnień do prowadzenia badań z dziedziny

elektroniki , elektromechaniki i telekomunikacji. Z ramienia tej firmy opinię wydawał Z. S.. Dopiero po uzyskaniu tych opinii firma oskarżonego zaczęła nawiązywać współpracę z różnymi lokalami, które były zainteresowane współpracą. Oskarżony był przekonany, że prowadzi działalność legalną. Firma płaciła podatki. Po wydaniu opinii przez rzeczoznawcę Z. S. z ramienia firmy nikt nie ingerował w moduły urządzeń do gier w celu zmiany ich właściwości i charakteru. Od 2012 r. sądy powszechne na terenie kraju umarzały postępowania , bądź wydawały wyroki uniewinniające w analogicznych sprawach. Oskarżony zaznaczył, że od początku działalności płacił wszystkie należne podatki do Skarbu Państwa. Urzędy Skarbowe nigdy nie kwestionowały źródła pochodzenia tych podatków. Nigdy nie miał zamiaru łamać prawa

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego- 926-927, k. 439-440, k. 552v-553, k.183-185 /

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Sąd odmówił akceptacji wyjaśnieniom oskarżonego. Poza sporem jest, że oskarżony organizował gry na automatach w lokalach i okresach wymienionych w akcie oskarżenia. Nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna ani zezwolenia na urządzenie gier losowych. Oskarżony w tym zakresie nie kwestionował czynów opisanych w akcie oskarżenia. Oskarżony kwestionował jednak hazardowy charakter zatrzymanych w sprawie automatów do gier, twierdząc , iż mają one charakter wyłącznie zręcznościowy. Na poparcie tego twierdzenia oskarżony powoływał się na opinie techniczne sporządzone przez rzeczoznawcę Z. S.. Nie jest to jednak argument przekonujący. Z. S. w opiniach omawiał tylko jedną grę H. (...), a poza tym w swoich zeznaniach świadek wskazał, że zawsze jest możliwość zamiany urządzenia z urządzenia do gier zręcznościowych na automat do gier losowych. Dodał, że nie zakładał żadnych plomb zabezpieczających dostęp do płyty logicznej , programu gry i liczników. Oznacza to, że oskarżony miał możliwość ingerencji w oprogramowanie czy konstrukcję automatów do gier już po wykonaniu opinii technicznych przez świadka S.. Dowodzenie przez oskarżonego, że w/w działalność prowadził w uzasadnionym przekonaniu, że działa zgodnie z prawem razi naiwnością. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego , że poglądy wyrażane przez oskarżonego i cytowanych przez niego prawników nie zyskały powszechnej akceptacji.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w kilku sprawach , w których pojawiła się kwestia niedopełnienia obowiązku wynikającego z dyrektyw obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej projektów Krajowych regulacji prawnych wyrażał pogląd , że konsekwencją naruszenia tego obowiązku powinno być niestosowanie nie notyfikowanej regulacji prawnej przez organy krajowe, w szczególności przez sądy. Sąd nie zgadza się z wyżej wyrażonym stanowiskiem . Sąd podziela poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 08 stycznia 2014 r. w sprawie IV KK 183/13 oraz z dnia 28 listopada 2013r. w sprawie I KZP 15/13 , że taka normatywna konsekwencja naruszenia obowiązku notyfikacji nie wynika z żadnego wyraźnego przepisu dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006r. , ani z żadnej regulacji traktatowej. Ponadto wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wiążą sądy krajowe w konkretnej sprawie rozpatrywanej przez Trybunał, zaś powoływanie się na te wyroki w innych sprawach dokonuje się wyłącznie w drodze uznania mocy argumentów prezentowanych przez ten Trybunał. TSUE nie jest właściwy do dokonywania wykładni lub stwierdzenia, że przepisy prawa krajowego nie obowiązują. Zajmuje się on bowiem wykładnią prawa unijnego, a nie krajowego.

A zatem wykładnia prawa krajowego należy do stosujących to prawo organów krajowych, w tym przypadku do sądów powszechnych. Niezależnie od tego, że Sądy polskie są niezawisłe i podlegają tylko Konstytucji RP oraz ustawom, to nie mają prawa samodzielnie stwierdzić niezgodności przepisu ustawy z umową międzynarodową, czy z Konstytucją RP. Cięży bowiem na nich konstytucyjny obowiązek poszanowania i przestrzegania ustaw tak długo , dopóki ustawa ta nie utraciła mocy obowiązującej. Zakwestionowane przepisy mogą być niestosowane dopiero wtedy, gdy Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej wydał wyrok usuwający te przepisy z porządku prawnego stwierdzając ich niekonstytucyjność. Naruszenie wynikającego z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006r. (Dz. U. L. 363, s. 81) obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego, którego konstytucyjność może być badana w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym. Do czasu podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia , brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych , w tym jej art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1.

Jednocześnie Sąd dał wiarę osobowym źródłom dowodowym w postaci zeznań świadków: M. G., K. B., M. K., M. S., K. S. i S. K.. Zeznania w/w świadków mają znaczenie drugorzędne, ponieważ świadkowie zeznają o okolicznościach, którym oskarżony nie zaprzeczał.

Eksperyment przeprowadzony przez funkcjonariuszy celnych w stosunku do opisanych w protokołach kontroli urządzeniach, jak i dowód z opinii dwóch niezależnych od siebie biegłych wskazują na występujący w grach dostępnych na urządzeniach będącym przedmiotem zainteresowania w tej sprawie element losowości (grający nie miał wpływu na ułożenie się symboli na ekranie, które było zależne tylko od urządzenia, w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów, które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze i in.) Gry na automatach będące przedmiotem zainteresowania w tej sprawie, to gry w rozumieniu 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.).

Obaj biegli jednoznacznie określili hazardowy charakter badanych urządzeń. W opiniach wskazywali na cechy świadczące o tym, że badane urządzenie ma cechy automatu do gier w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych z dnia 19.11.2009 r. W badanym urządzeniu były dostępne aplikacje gier losowych, umożliwiało rozgrywanie gier. Wnioski opinii obu biegłych traktujące o poszczególnych urządzeniach oraz zainstalowanych tam grach należy podzielić. Opinie te są jasne, pełne, wewnętrznie niesprzeczne. Pochodzą od osób fachowych i bezstronnych.

Pozostały zebrany materiał dowodowy podlega aprobachie Sądu jako nie budzący zastrzeżeń.

Te ustalenia w powiązaniu z protokołem obydwu kontroli powodują, że Sąd stwierdził, iż zatrzymane urządzenia A. (...) (...) stanowią automaty do gier w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych z dnia 19.11.2009r.

Stąd też opierając się o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd stwierdził, że oskarżony G. M. wyczerpał dyspozycję art. **107 § 1 kks**, **ponieważ** okresie od dnia 01.01.2012r. do dnia 07.02.2012 r. w lokalu znajdującym się na parkingu przy barze (...) w W. urządzał gry na trzech automatach o nazwie A. (...) (...) wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. nr 201, poz. 1540), w ten sposób, że udostępnił automaty do gry do eksploatacji w w/w punkcie.

Oskarżony G. M. ponownie wyczerpał dyspozycję art. **107 § 1 kks**, **ponieważ** okresie od bliżej nieustalonego dnia do dnia 22.06.2012 r. w lokalu należącym do P. (...) w S., przy ul. (...) urządzał gry na automacie o nazwie A. (...) (...), wbrew art. 3 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. nr 201, poz. 1540), w ten sposób, że udostępnił automat do gry do eksploatacji w w/w punkcie.

Przechodząc do strony podmiotowej należy wskazać, iż przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks ma charakter formalny, jest przestępstwem powszechnym, którego sprawcą może być każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności. Przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks można popełnić tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym. Zamiar bezpośredni polega na chęci popełnienia czynu zabronionego. Zamiar ewentualny polega natomiast na tym, iż sprawca wprawdzie nie chce popełnienia czynu zabronionego, lecz przewiduje realną możliwość jego popełnienia i mimo wszystko godzi się na to. Istotą zamiaru ewentualnego jest to, że występuje zawsze w związku z jakimś zachowaniem celowym i oznacza akceptację możliwości, że to zachowanie może realizować znamiona czynu zabronionego albo wywołać skutek objęty takimi znamionami.

Nie wymaga szerszych analiz, że przepis art. 107 § 1 kks jest normą blankietową i dla skompletowania znamion opisanego tam występku konieczne jest sięgnięcie do przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, zwanej dalej ustawą. Stosownie do treści art. 3 ustawy urządzenie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie, te zaś określają art. 14 ust 1 ustawy oraz art. 6 ust. 1 ustawy.

W świetle powyższych rozważań, uprawnione jest twierdzenie, że zachowanie sprzeczne z treścią przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może stanowić podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej za

czyn z art. 107 § 1 kks. Zgodnie z jego brzmieniem (na daty zarzutów), działalność w zakresie gier na automatach mogła być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Ten przepis nie miał, i także po zmianie treści obowiązującej od dnia 3 września 2015 r., nie ma charakteru technicznego, co wykazano w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2017 r., odwołując się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 13.10.2016r. w sprawie (...)

W realiach tej sprawy poza sporem pozostają fakty urządzania gier na automatach opisanych w zarzutach bez koncesji na prowadzenie kasyna gry. Takiej dokumentacji nie przedstawiono ani kontrolującym funkcjonariuszom celnym, ani w postępowaniu karnym. Lokalizacja urządzeń do gry dodatkowo uprawdopodobnia brak takiej koncesji. Skoro oskarżony G. M. prowadził działalność w zakresie gry na automatach bez koncesji; to z naruszeniem zasad określonych w tej ustawie, a tym samym, nawiązując już do brzmienia art. 107 § 1 k.k.s., wbrew przepisom ustawy.

Jak już wyżej zauważono, przepis art. 3 ust 1 ustawy traktuje, że urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Działalność w zakresie gier na automatach, w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.), urządzana bez stosownej koncesji oraz poza kasynem gry, jest zawsze działalnością nielegalną (uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 marca 2017 r. V KK 21/17). Dlatego też, każdy kto spełnia powyższe kryteria zakwalifikowania go jako urządzającego grę hazardową, bez względu na formę prawną oraz gdy miejscem urządzenia gry nie będzie kasyno gry, narusza przepisy ustawy karnoskarbowej.

Dlatego Sąd Rejonowy korzystając z domniemania konstytucyjności przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych oraz na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności dwóch opinii procesowych, uznał w niniejszej sprawie za udowodnione, iż oskarżony G. M. wypełnił swoim zachowaniem zarówno stronę przedmiotową jak i podmiotową przestępstw karnoskarbowych z art. 107 § 1 kks opisanych w treści aktu oskarżenia.

Przy wymiarze kary Sąd poczytał oskarżonemu jako okoliczność łagodzącą złożenie wyjaśnień, natomiast za okoliczności obciążające Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, nagminność tego rodzaju przestępstw na terenie właściwości tutejszego Sądu i całego kraju oraz okoliczność, że mimo zatrzymania w lutym 2012 r. automatów do gier znajdujących się w lokalu przy barze (...) w W. oskarżony jeszcze w czerwcu 2012 r. kontynuował identyczną działalność .

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i okoliczności popełnienia przez niego każdego z czynów jest kara:

- za czyn opisany w punkcie I – kara grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych, w wysokości po 100 zł każda,
- za czyn opisany w punkcie II – kara grzywny w rozmiarze 70 stawek dziennych, w wysokości po 100 zł każda.

Biorąc pod uwagę zbieżność czasową obu czynów, taką samą motywację i sposób działania, Sąd wymierzył karę łączną grzywny 90 stawek dziennych, w wysokości po 100 zł każda.

Przy kształtowaniu wysokości grzywny Sąd miał na uwadze treść art. 23 § 1 i 3 kks. Kara w tej wysokości należycie odzwierciedla wszystkie okoliczności sprawy i w zupełności spełni zamierzone cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara grzywny uwzględnia możliwości majątkowe i finansowe oskarżonego.

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks orzeczono o kosztach postępowania uznając, że oskarżony, jako osoba uzyskująca stałe dochody miesięczne, jest w stanie uiścić je w całości. Natomiast wysokość opłaty wobec oskarżonego ustalona została na podstawie art. 3 ust. 1 z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).